

hvad man isvrigt ikke antager at være Tilfældet, vil dette sikkert rette sig i Løbet af nogle faa Aar, i hvilke Gierne kunne afvente en saadan Priisforhøielse af Grunden, der kan gjøre det fordeelagtigt for dem at afløse Indskrænkningerne for det fastsatte Bederlag.

Med Hensyn til den foreslaaede Sammensætning af Taxationscommissionen, saaledes at den kommer til at bestaae af 3 Medlemmer, der vælges af vedkommende Ministerier, og 2 Medlemmer, der vælges af Communalbestyrelsen, skal det bemærkes, at man ifølge den særegne Natur af den Taxation, der skal foretages, har troet ved denne Sammensætning at have størst Sikkerhed for Udfindelsen af det Rette.

Ved Udkastets Bestemmelser om, at den første Taxation skal være gyldig i 5 Aar, at Afsløsningen derefter skal kunne finde Sted i andre 5 Aar paa de samme Billaar, men efter stedfunden Omtaxation, samt at Regjeringen efter denne sidste Termins Udlob skal være bemyndiget til selv at bestemme Bederlaget, har man villet opmuntre til Indløsningen uden dog at tilsigte, at den sidstnævnte Bestemmelse skal indeholde nogen Trudsel, da det jo bestemt maa forudsættes, at ogsaa den sildigere Ansættelse ved Regjeringen selv vil skee under Former, der yde fuld Sikkerhed for, at faste og retfærdige Grundsatninger følges.

Bestemmelsen om Bederlagets Erlæggelse — enten contant eller ved Obligation med Sikkerhed i Eiendommen — vil i sig selv findes naturlig, og Bestemmelsen om Procentafflag forcontant Betaling er indført for at opmuntre til Afgiftens Erlæggelse paa den for Statskassen ønskelige Maade.

Naar det fremdeles er foreslaaet, at nogle offentlige Institutioner, der ere etablerede paa Terrainet imellem Fæstningsværkerne og Demarcationslinien, skulle fritages for Bederlagets Erlæggelse, saalænge de paagældende Arealer benyttes i Overensstemmelse med vedkommende Institutioners Formaal, da vil dette uden Tvivl findes billigt, og desuden ville de ifølge de Udkomster, de have til deres Arealers nuværende Benyttelse, neppe kunne rammes til Bederlagets

Indløsning, saalænge de benytte Arealerne efter den oprindelige Bestemmelse.

ad § 3.

Der er paa de private Grundes Terrain i Tidens Løb opført endeel Bygninger af forskjellig Beskaffenhed og med forskjellig Berettigelse. Nogle, opførte førend den nu stedfindende Ordning af Demarcationsforholdene blev fastsat, have ingen særlig Forpligtelse til at underkaste sig Sløisning af deres Bygninger, andre ere forpligtede til uden Fordring paa Godtgjørelse at sløise dem, naar Fæstningens Forsvar eller Opførelse af nye Værker fordre det, og atter andre ere forpligtede til Sløisning uden Godtgjørelse, naar paafordres. De tvende første Kategorier ville fremdeles kunne bevare de nuværende Tilstande og ville først behøve at afløse Indskrænkningerne, naar de deri ønske Forandring, saasom at opføre Grundmuur istedetfor deres nuværende Bindingsværks- eller Træbygninger. Derimod vil den sidstnævnte Kategori strax fuldstændig kunne stilles lige med de Giere, paa hvis Grunde slet ingen Bygninger findes. Man har imidlertid fundet det billigt, at der tilstaaes dem en Frist af 5 Aar, inden hvilken de skulle sløise deres Bygninger m. m., naar de ikke forinden have indløst Byggefriheden.

ad § 4.

Det heri indeholdte Forbud mod nye Kirkegaardes Anlæg paa Terrainet og mod Udvidelse af de eksisterende er nødvendigt. Bestemmelsen om, at ingen Afhandelse af Begravelsespladse til Gie eller Benyttelse udover Aaret 1947 maa finde Sted, vil bevirke, at Kirkegaardene kunne nedlægges om 100 Aar. Tidligere kan denne Termin ikke sættes, da der endnu sælges Begravelsespladse paa 100 Aar. Fattigkirkegaarden, der tilhører Kommunen, er factist nedlagt som saadan, men vilde endnu kunne benyttes, naar Nedlæggelsen ikke bestemmes ved Lov. Et Forbud mod dens yderligere Benyttelse er derfor optaget i Udkastet.